

גְּאוּנִים וְרֹאשׁוֹנִים:
הַמֵּהָרָם מִרוֹטְנְבוּרְג
הַחֲרוֹת וְהָאוֹר שְׁבַתוֹךְ הַכֶּלֶא

לפני כשמונה מאות שנים, חי בגרמניה רב גדול וקדוש.
קראו לו רבי מאיר, ובקצור – המהר"ם. אֶלְפִים לָמְדוּ מִפִּיו,
וְהוּא תָמִיד הוֹדָה לַה' עַל הַזְכוּת לְלַמֵּד אֶת עַם יִשְׂרָאֵל.

 Gemini Notebook

בשקט, באישון לילה, יצאו הרב, משפחתו ותלמידיו למסע.
ביער נשמעו יללות זאבים, והרוח שרקה, אך תפילתם זעקה
לשמים, והמהר"ם המשיך לחיך באמונה: "ה' שומר עלינו!"

הֵם הִגִּיעוּ לָעִיר קְרוּבָה לַיָּם. יָרִיחַ הַמַּלַּח בָּאֲוִיר מְלֵא אֶת לְבָם בְּתַקְוָה
בְּתַקְוָה וּבַהוֹדָיָה לַבּוֹרָא.
"עוֹד מְעַט..." לַחַשׁ הָרַב, "סְפִינָה אַחַת וְאַנְחָנוּ בְּאֶרֶץ עָלִיָּה חֲלֻמָּנוּ!"

אַבֵּל פִּתְאוֹם... רָשַׁע שֶׁהִכִּיר אֶת הָרֶב הַבְּחִין בּוֹ. הוּא הִלָּשִׁין עָלָיו לַשְׁלֹטְנוֹת כְּדִי לְקַבֵּל כֶּסֶף!
עֲשָׂרוֹת חִילִּים עִם תַּרְבוֹת הַקִּיפּוֹ אֶת רַבִּי מֵאִיר. אֵךְ הוּא לֹא פָחַד, כִּי יָדַע שֶׁהַכֹּל מֵאֵת ה'.

הַחֵילִים דָּחֲפוּ אֶת הָרֶב הַזָּקֵן אֶל מִבְצָר אֶפֶל שְׁנִקָּרָא 'אַנְזִיסְהִיִּים'.
טְרַאָח! דָּלַת הַבְּרִרְזֵל הַכְּבֵדָה נִטְרָקָה.
הֶתָּא הָיָה חֲשׂוֹךְ וְקוֹר, וְהַלָּחֶם הָיָה יָבֵשׁ. מִי לֹא הָיָה מִתִּיאֵשׁ?

אַבֵּל הַמֶּהָר"ם יָדַע סוּד גָּדוֹל:
"ה' אֶתִּי גַם כָּאֵן!" לַחַשׁ הָרַב מִתּוֹךְ
דְּמָעוֹת שֶׁל תְּפִלָּה. מָקוֹם לֹא מַגְבִּיל
אֶת הָאֲמוּנָה; אֶפְלוּ בַּכָּל הַכִּי חֲשׂוֹף,
הֵלֵב מִחֲזָבֵר לְאֲבִינוּ שְׁבַשְׁמִים.

יְהוּדִים טוֹבִים הֶעֱלִיחוּ לְהַעֲבִיר לוֹ
דְּפִים וּדְיוֹ. וְכָךְ, בְּתוֹךְ הַקּוֹר
הַקּוֹר, נִדְּלַק אור הַתּוֹרָה!
הָרַב הַמְּשִׁיךְ לְלַמֵּד וּלְכַתֵּב סְפָרִים
וְאֵיךְ הוּא חֹתֵם אֶת שְׁמוֹ? "הַעֲנִי".

בַּחוּץ, הַיהוּדִים לֹא יָכְלוּ לְסַבֵּל שְׁהָרַב שְׁלָהֶם סוּבֵל.
הֵם עָבְרוּ מִבֵּית לְבֵית, מֵעַד עָשִׂיר, הִתְפַּלְּלוּ בְּכוֹנָה...
וְאָסְפוּ שִׁקִּים מִלְּאִים בְּמַטְבְּעוֹת זָהָב עֲבוֹר תְּמוּנַת שְׁחֵרוֹר!

יום אחד נפתחה שוב דלת הברזל. תלמידיו נכנסו בשמחה:
"רבי! עכשו אתה חוזר הביתה! הקיסר מסכים לקחת את הכסף!"
לרגע אחד, לבו של הרב התמלא בגעגועים עזים...

אָבֶל אַז... הָרַב קָם עַל רִגְלָיו כְּאֲרִי, וְאָמַר בְּקוֹף וְאֵהָב:
"לֹא! אֲנִי מְסָרֵב שְׁתַּשְׁלָמוֹ. קָחוּ אֶת הַזָּהָב לַעֲנִיִּים שֶׁל
כָּלֵל יִשְׂרָאֵל. אֲנִי נִשְׁאָר כָּאֵן."
הַתְּלַמִּידִים הָיוּ בְּהֶלֶם! לָמָּה!?

חק עתיק ששומר על העם:
"אין פוֹדִין את השבויים יתר על מה שהם שוים".

כשלא משלמים:
ישראל נצלים מסכנה קבועה.

אם תשלמו: הגויים יראו שזה משתלם,
ויחטפו עוד תלמידים ורבנים!

מסקנה: שלום העם קודם לנוחות שלי!

שבע שנים שלמות נשאר
המהר"ם בכלא הקר, ושם
הוא נפטר לבית עולמו.
אבל בתוך תוכו, הוא לא
היה אסיר בכלל.
מי שעושה את רצון ה'
במסירות נפש – הוא האדם
הכי משוחרר בעולם!

• **הַמֶּהָר"ם:** וְתֵר עַל הַחֶפֶשׁ
שָׁלוֹ כְּדֵי שְׁלֹא־חָרִים יִהְיֶה
טוֹב.

• **אַנְחָנוּ:** לְפַעֲמִים הֵכִי רוֹצִים
אֶת הַמִּשְׁחָק, אוֹ שְׁנוּחַ לָנוּ
לְשֹׁמֵר הַכֹּל לְעֶצְמָנוּ.

• **מָחָר בַּבֶּקָר:** כְּשִׁישׁ לָךְ
הַזְדַּמְנוֹת לוֹתֵר לְחֹבֵר לַמְרוֹת
שְׁקִישָׁה – תִּזְכֹּר אֶת אוֹר הַתּוֹרָה
בְּכָל־א, וְתַעֲשֶׂה מַעֲשֶׂה שֶׁל
אֶהְבֵּת יִשְׂרָאֵל עֲבוֹר ה'!

